

Ὁ κύριος Ἀνδρέας Π. Βρετὸς ἐν τῷ « Post-scriptum » τῆς ὑπ' αὐτοῦ γαλλιστὶ συνταχθείσης καὶ ἐκδοθείσης βιογραφίης τοῦ ἀοιδίμου Εὐγενίου Βουλγάρως (α) λέγει ὅτι, ἐκ τοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ Εὐγενίου βιογραφικοῦ ἄρθρου τοῦ Jourdain λαβὼν τὸ ἐνδόξιμον, ἀνεκάλυψεν ὅτι ὁ ἐκδότης τῆς « Βοσπορομαχίας » εἶναι ὁ ῥηθεὶς Εὐγένιος Βούλγαρις. Ἐπιτυχῇ τῷ ὄντι καὶ βεβαίαν ἐποίησεν ἀνακάλυψιν, δι-
ορθώσας συγχρόνως καὶ τὸ εἰς 3 περιέπεσαν ἄλλοτε ἀλούσιον ἀμάρτυμα σημειώσας ἐν τῷ Β'. μέρει τοῦ « Καταλόγου » αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 229, ὅτι ἡ « Βοσπορομαχία » ἦτο ἔργον τοῦ Ἰωάννου Τσανέτη, εἰς τὴν μνητυρίαν τοῦ μακαρίτου Ἰακωβάκη Ρίζου Νερουλοῦ ἐπεραιοθείς. Τὴν τοῦ κυρίου Βρετοῦ δὲ ἀνακάλυψιν ἐπιβεβαιῶν, ἣν ἐγίνωσκον μὲν πρὸ πολλοῦ, δὲν ἐθεώρησα δὲ τοσοῦτον σπουδαίαν τὴν δημοσίευσιν τῆς εἰδήσεως ταύτης, ὡς καὶ τὴν διόρθωσιν τῆς εἰρημένης τοῦ μακαρίτου Ρίζου Νερουλοῦ ἀπάτης, ἐρχομαι εἰς τὴν ἐπιβεβαιώσιν ταύτην νὰ προσθέσω καὶ τι ἄγνωστον ἴσως τοῖς πλείστοις, ὅτι δηλ. ἡ ἐν λόγῳ « Βοσπορομαχία » συνετάχθη μὲν ὑπὸ τοῦ Μομαρσίου (Momaars), πρώτου διερμηνέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει αὐστριακῆς πρεσβείας, ψυχαγωγίας χάριν, ὡς πάσχοντες, κατὰ συμβουλήν τοῦ ἱατροῦ Ἰωάννου Ρίζου, ἀλλὰ συνεπληρώθη καὶ διεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Καλλινίκου τοῦ Γ'. τοῦ ἐκ Ζαγοράς. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ ῥηθεὶς Πατριάρχης ἐν τῇ ἀρχῇ ἰδίου αὐτοῦ χειρογράφου τῆς « Βοσπορομαχίας », ὃ πρὸ ἐτῶν ἐνέτυχον ἐν τῇ εἰρημένῃ τῆς Θεσσαλομαγνησίαις κωμοπόλει.

« Τὴν Βοσπορομαχίαν ἐπιχειρήσαντος τοῦ σιῶρ μούμαρς (sic), ἀτελῇ δὲ καταλιπόντος αὐτὴν καὶ οἷον εἰπεῖν ἀνοργάνωτον, ἡμεῖς καὶ εἰς τέλος ἠγάγομεν καὶ ὠργανώσαμεν, ἥτις, ὡς ἐμάθομεν, καὶ τύποις ἐξεδόθη εἰς Αἰψίαν ἐπιστάσις τοῦ διδασκάλου κυρ Εὐγενίου Βουλγάρως τῷ 1766 ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ βρεϊτκόφ. »

Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἄλλοτε δὲ θέλω σὰς πέμψει καὶ ἄλλας τινὰς σπουδαίας πληροφορίας περὶ τοῦ χαρκατήρος καὶ τῶν ἔργων τοῦ λογίου τούτου τῆς παρελθούσης ἐκατονταετηρίδος κληρικοῦ, ἦτοι τοῦ πατριάρχου Καλλινίκου τοῦ Γ'.

Ἐκ Σέρραϊς, τῇ 6'. ἀπριλίου 1864.

Π. Α. Οἰκονόμος.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 29, 1864.

—•—•—•—

Δύο ἡμέρας ὕστερον τῆς περὶ τῶν ἐν τῇ αὐλῇ συζητήσεως ἐξελέχθη πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ὁ κατὰ τῆς Αὐλῆς λαλήσας Κύριος Ἐπ. Δεληγεώργης. Εἰ δὲ καὶ τὸ ὑπουργεῖον οὐδένα ὑποψήφιον εἶχε, καὶ ὁ ἐκλαχθὲς πρόεδρος διὰ τριῶν ψήφων μόνον ἐξελέχθη, τὸ ὑπουργεῖον Κανάρη, μὴ δυνάμενον νὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ νέου προέδρου, παρητήθη σίτωμον. Ὁ δὲ Βασιλεὺς προσεκάλεσεν εὐθὺς τηλεγραφικῶς τὸν Κ. Βάλλη ἐκ Μεσολογγίου καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἔστειλεν ἀτιμόπλοιν ἵνα παραλάβῃ αὐτόν. Τὴν ἐπιούσαν, ἐν ᾗ ὁ Κ. Βάλλης ταλαιπωρούμενος ὑπὸ τρικυμίας ἤρξατο, ἡ Συνέλευσις διηρεῖτο καὶ τὸ μὲν ὑπουργεῖον, τὴν πλειονοψηφίαν κεκτημένον, παρῆν εἰς τὸ κατάστημα, οἱ δὲ λοιποὶ, οἱ λεγόμενοι πεδινοὶ, δὲν προσήρχοντο, ἵνα μὴ συζητηθῇ ὁ περὶ ἐκλογῶν τῆς Ἐπτανήσου νόμος. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἀπὸ πρώτης ἐγένετο γνωστὸν εἰς τὸν λαόν, ἄπειρον πλῆθος συνέρρευσεν περὶ τὸ κατάστημα καὶ ἠκούοντο κατὰ τῶν ἀπόντων πληρεξουσίων κατὰρξι ἀπὸ τῆς 12 μέχρι τῆς 3 καὶ ἡμισείας μετὰ μεσημβρίαν, ὅτε τέλος πάντων, ἐνδόντες οἱ μὲν εἰς παρακλήσεις, οἱ δ' εἰς ἀπειλὰς, προσήλθον, καὶ συνεπληρώθη ὁ νόμος ἀριθμός. Τὸ ζήτημα τῶν ἐκλογῶν τῆς Ἐπτανήσου, χάρις εἰς τὸ ἐπιβάλλον σέβας πλῆθος καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα τῶν περὶ τὸ ὑπουργεῖον, ἐψηφίσθη παρευθὺς ἄνευ ἀντιρρήσεως, καὶ τὰ πρακτικὰ ἐκυρώθησαν εὐθὺς. Ἐψηφίσθη δὲ καὶ τὸ τέλος τοῦ προϋπολογισμοῦ ἄλλ' ἤρνήθησαν οἱ ἐναντίοι τοῦ παρητηθέντος ὑπουργείου νὰ ψηφίσωσιν εὐθὺς καὶ τὸν νόμον τῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων. Ἐκ τούτου προήλθον ποδοκροτήματα καὶ συριγμοὶ καὶ τις τῶν πληρεξουσίων ὕβρισε τὸ ἀκροατήριον, ἔπειτα δὲ φόβῳ συσχεθεὶς ἐκραύγασεν ὅτι τὸ σῶμα κινδυνεύει. Τότε ὁ θόρυβος μετεβλήθη εἰς γέλωτα καὶ, μηδ' ἐνὸς πληρεξουσίου ἀποθανόντος ἐπὶ τῆς ἑδρας τοῦ, ἀνεχώρησαν οἱ πεδινοὶ ψηφοφορίας δὲ γενομένης δὲν εὗρέθη πλήρης ἡ Συνέλευσις διὸ τὸ ζήτημα ἀνεβλήθη εἰς τὴν ἐπιούσαν ἐπὶ ἀπειλῇ διαμαρτυρήσεως κατὰ τῶν μὴ προσελευσμένων. — Ἐν τούτοις ὁ Κ. Βάλλης φθῆς περὶ τὴν τετάρτην μ. μ. προσήχθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ τὴν ἐπιούσαν τῆς ἡμέρας ἐκείνης προσήγεγκε κατάλογον ὑπουργῶν. Ἀφ' οὗ δὲ ἡ Συνέλευσις συνεληθούσα τὴν ἐπιούσαν ἐψηφίσε τέλος τὸν νόμον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον, μέχρι πρώτης προσκλήσεως ὑπὸ τοῦ προέδρου, διὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα, συνεκροτήθη τὸ νέον ὑπουργεῖον, ἐνὸς μόνου ὑπουργείου μέιναντος κενοῦ, ὡς ἐξῆς Βάλλης πρόεδρος καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, Α. Λύγαρι-

(α) Biographie de l'archevêque Eugène Bulgare. Athènes: imprimerie de P. A. Sakellarios 1860 σελ. xxxiii.

νός ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, Χ. Ζιμβραχάκης ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, Π. Καλλιγᾶς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, Ι. Παπαζαφειρόπουλος ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῆς παιδείας καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, καὶ Μιλτ. Κανάρης ἐπὶ τῶν ναυτικῶν. Ἐπῆλθεν ἔπειτα ἡ μεγάλη ἐβδομάς καὶ αἱ ἡμέραι τοῦ Πάσχα, καὶ ἀπῆλθον οἱ πληρεξούσιοι εἰς τὰς ἐστίας των— ὅσοι ἔχουσιν ἐστίας, — τὸ δὲ νέον ὑπουργεῖον ἐργάζεται ἡσυχον, εὐχομένων τῶν πολιτῶν νὰ ἡσυχάσῃ οὕτω μέχρι τῆς ἐλεύσεως τῶν Ἑπτανήσιων.

Προτάσει τοῦ ὑπουργείου ὁ Κ. Θρ. Ζαίμης διωρίσθη ἑκτακτος ἐπίτροπος τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν Ἑπτάνησον.

Διωρίσθησαν ὁμοίως ὑπασπιστὰι τοῦ Βασιλέως οἱ ΚΚ. Παπαδιαμαντόπουλος, ἀρχηγὸς τοῦ πυροβολικοῦ καὶ πρωταναστάτης τῆς 10 Ὀκτωβρίου, καὶ Γ. Μεταξᾶς ταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ. Διηγγελοὶς οἱ ΚΚ. Πάνος Κολοκοτρώνης, Δ. Κριεζῆς, Γ. Μαυρομιχάλης καὶ Χ. Γαρδικιώτης Γρίβας ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ, τοῦ ναυτικοῦ, τοῦ πεζικοῦ καὶ τοῦ ἵππικοῦ.

Ὁ Βασιλεὺς ἀναχωρεῖ εἰς Σύραν καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας πόλεις καὶ νήσους τῆς Ἑλλάδος τὴν 12 Μαΐου τὴν δὲ 25 θέλει φθάσαι εἰς Κέρκυραν κατὰ τὸ δημοσιευθὲν δρομολόγιον. Τὴν 18/30 Μαΐου μετὰ μεσημβρίαν θέλει καταληφθῇ στρατιωτικῶς ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἡ Ἑπτάνησος καὶ τὴν ἐπιούσαν οἱ Ἀγγλοὶ θέλουσιν ἀποπλεύσει ἐκεῖθεν τὴν 21 Μαΐου θέλει ὑψωθῇ ἐπισήμως ἡ Ἑλληνικὴ σημαία, τελουμένης τῆς ἑορτῆς τῶν Ἀγίων Βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Πρῶτον ἔργον τῆς Συνελεύσεως ἐπανερχομένης ἔσται ἡ σύστασις τῆς κτηματικῆς τραπέζης.

Ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ὁ στρατηγὸς Μακρυγιάννης προδιδασθεὶς εἰς βαθμὴν ἀντιστρατήγου.

Λησταὶ περὶ τοὺς 80 εἰσῆλθον εἰς τὴν ἑλληνικὴν γῆν ὑπὸ τῶν Τούρκων καταδιωχθέντες μέχρι τοῦδε ὅμως οὐδένα ἐκακοποίησαν· ἐστάλη δὲ ἐνταῦθα στρατὸς κατ' αὐτῶν καὶ θέλει σχηματισθῇ μικρὸν στρατόπεδον ἐν Λαμῖα πρὸς ἐπιτυχαστέραν καταδίωξιν τῆς ληστείας.

Ἐδόθη βασιλικὴ ἀμνηστία εἰς τὸν Κ. Μαστραπάν καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ἐκτου τάγματος καὶ τῶν ἄλλων ταγμάτων τοὺς κατηγορουμένους ἐπὶ στάσει καὶ ἀπειθείᾳ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΑΜΦΙΒΛΗΣΤΡΟΕΙΔΗΣ ΧΙΤΩΝ. Ἐγένετο κατ' αὐτὰς ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ (San - Francisco) περιεργότατη ἐφαρμογὴ τῆς τελευταίας ἀνακαλύψεως περὶ τῆς ιδιότητος ἣν ἔχει ὁ ἀμφιβληστροειδὴς χιτῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀνθρώπου βίαιον θάνατον παθόντος, νὰ καταπρίξῃ δηλαδὴ τὴν τελευταίαν εἰκόνα τὴν προσθαλοῦσαν αὐτῷ ἐν τῷ θνήσκειν (*). Προέκειτο ν' ἀνακαλυφθῇ ὁ φονεὺς τῆς γυναικὸς Σμίθ, δολοφονηθείσης ὑπὸ χειρὸς ἀγνώστου. Ἰδοὺ δὲ πῶς ἡ *Ἥχῳ τοῦ Εἰρηρικοῦ* ἐκτίθησι τὸ πείραμα.

«Ὁ Κ. Βούρκε, διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ διενόηθη νὰ φωτογραφῇ τὸν ἀμφιβληστροειδῆ χιτῶνα τῆς γυναικὸς Σμίθ. Οἱ δὲ ΚΚ. Βρύαν καὶ Ἰώνσον ἀνέλαβον τὸ δύσκολον τοῦτο ἔργον τελειωθὲν μόλις τὴν πέμπτην τῆς ἐσπέρας, ἦτοι πολὺν χρόνον μετὰ τὸν θάνατον. Καὶ ὅμως τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι καταπληκτικόν, μάλιστα ἂν παρβάλῃ τις αὐτὸ πρὸς τὴν κατάθεσιν τοῦ μάρτυρος Ρύαν, γενομένην ἐν τῇ ἀνακρίσει.

» Ἐπὶ τοῦ ἐκτύπου τούτου, μεγεθυνομένου δεκάκις, συγκεχυμένη τὸ πρῶτον εἰκὼν φαίνεται. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἐπιφαίνεται ὁ σχηματισμὸς ἀνθρωπίνης μορφῆς· ῥίς ἐπικαμπῆς, μέτωπον πεπιεσμένον, ὀφθαλμοὶ διὰ κηλίδων μόνον ἐνδεικνυόμενοι καὶ ὅμως καθαρῶς διακρινόμενοι, ὀφρὺς πυκναὶ καὶ μέλαινα ἀπὸ τῆς ρινὸς ἀρχόμεναι. Τὸ δ' ἐπίλοιπον τοῦ προσώπου φαίνεται ὡς κεκαλυμμένον ὑπὸ μύστακος καὶ γενείου βατώδους.

» Περὶ τὴν μορφήν αὐτὴν ἡ εἰκὼν τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς χιτῶνος οὐδὲν ὠρισμένον παρέσχε.

» Ἀλλ' ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ὑπῆρξεν ὅτι εἶδον πρόσωπον Μεξικανοῦ.

» Ὅσον ἀόριστος καὶ ἂν ᾖ ἡ εἰκὼν αὕτη, καὶ ἀκουσίως ἐξίσταται τις πρὸς τὴν συμφωνίαν ἣτις ὑπάρχει μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς ἐξῆς περιγραφῆς τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ Κδ. Ρύαν, ιδιοκτῆτου τοῦ ἵπποστασίου τοῦ συνεχομένου πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς γυναικὸς Σμίθ κατοικοῦμένην οἰκίαν.

« Ἀπὸ μιᾶς ἐβδομάδος, εἶπε, παρετήρουν Μεξικανὸν γυρίζοντα περὶ τὴν οἰκίαν τοῦ θύματος· ἤρχετο ἐκ τῆς ὁδοῦ Οὐασινγκτόνας. Ἦτο ἀνὴρ ὑψηλὸς καὶ μελαγχρὴς καὶ εἶχε μύστακα. Τὸν ἐγνώρισα εἰς τὸ Portsmouth house ἐργαζόμενον τότε εἰς τὴν ὑπόγειον σόριγγα τοῦ Ὄρους τοῦ Διαβόλου. Τὸν εἶδον ἑκαστεὶ πολλάκις, μάλιστα δὲ τὴν προτεραίαν τοῦ φόνου. Ἐβάδιζε πρὸ τῆς οἰκίας. Δὲν τὸν εἶδον

(*) Ἴδε τόμον ΙΔ'. σελίδα 320. Νέα ἐφαρμογὴ τῆς φωτογραφίας.